

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
FACTORS AFFECTING RESEARCH MOTIVATION OF INSTRUCTOR
AT THE UNIVERSITY LEVEL BUNDITPATANASILPA INSTITUTE

¹ฐิริ วงศ์วิเชียร
¹Phuri Wongwichian

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, ประเทศไทย
Bunditpatanasilpa Institute, Thailand

bomb8st@hotmail.com

Received : May 1, 2022; Revised : May 28, 2022; Accepted : June 30, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำวิจัยกับแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 162 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) และจากการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับแรงจูงใจในการทำวิจัย ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา 2) ปัจจัยในการทำวิจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับแรงจูงใจในการทำวิจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย (X_7) ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ (X_8) และปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา (X_9) 3) ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจในการทำวิจัยประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย (X_7) ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและ

¹ อาจารย์ ดร. คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประโยชน์ (X_8) และปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา (X_9) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. โดยสามารถเขียนสมการในรูปความสัมพันธ์แบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ $Y' = 1.07 + 0.11 X_{7.0} + 51X_8 + 0.07X_9$

$$Z' = 0.13Z_7 + 0.62Z_8 + 0.13Z_9$$

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัย, แรงจูงใจในการทำวิจัย

Abstract

The objectives of this survey research are: 1. to study the relationship between research factors and research motivation of Instructor at the University Level Bunditpatanasilpa Institute and to create a forecasting equation for research motivation of Instructor at the University Level Bunditpatanasilpa Institute. Researcher collect data from 155 Instructor at the University Level Bunditpatanasilpa Institute in semester 1 academic year 2021. The results of this research show that: 1) The personal factors that statistically significantly correlated at the .05 level with research motivation of higher education teachers Bunditpatanasilpa Institute was education level 2) The research factors that statistically significant correlation at the .05 level with research motivation were knowledge and research experience factors (X_7) foresight importance and benefits factors (X_8) and support from academy administrators factors (X_9). 3) Predictive variables that can predict research motivation together were knowledge and research experience factors (X_7) foresight importance and benefits factors (X_8) and support from academy administrators factors (X_9). They were able to predict Research Motivation of Instructor at the University Level Bunditpatanasilpa Institute statistically significant at the .05 level. The raw score and standard score equations of this study were as follows:

$$Y' = 1.07 + 0.11 X_{7.0} + 51X_8 + 0.07X_9$$

$$Z' = 0.13Z_7 + 0.62Z_8 + 0.13Z_9$$

บทนำ

การวิจัยถือเป็นการดำเนินการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานในสถานศึกษา โดยการวิจัยจะช่วยให้ผู้สอนทราบผลการจัดการเรียนการสอน หาแนวทางแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยเสนอเป็นผลการวิจัยทางวิชาการ เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพด้วย รวมถึงช่วยให้ผู้สอนได้รู้ความจริงเกี่ยวกับการเรียนรู้หรือพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อหาทางแก้ปัญหา ส่งเสริม พัฒนาการเรียน และพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น ทั้งนี้การวิจัยยังมีความสำคัญต่อสถานศึกษาในปัจจุบันทุกระดับชั้นไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือระดับอุดมศึกษา การวิจัยมีความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากงานวิจัยจะช่วยในการแก้ปัญหาและพัฒนากิจการจัดการเรียนการสอน การบริหารงาน และอื่น ๆ ช่วยให้โรงเรียนมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป นอกจากนี้การวิจัยนั้นยังมีความสำคัญต่อวิชาชีพทางการศึกษา การวิจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติ การการวิจัยแบบมีส่วนร่วม หรืออื่นๆ ผลของการวิจัยจะช่วยให้ผู้สอนนำไปพัฒนางานการเรียนการสอนของตนเอง (ยลนภา คมศรี, 2555)

ผู้สอนในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันต้องมีทักษะ ความรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ในการทำวิจัยให้แก่ตนเอง เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการแสดงผลการพัฒนาตนเองทางด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยจะเห็นได้จากเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 ที่ได้กำหนดคุณสมบัติอาจารย์หลักสูตรปริญญาตรีไว้ว่าอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และต้องมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง รวมถึงอาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิ ขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตีพิมพ์ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสถาบัน

บัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ถือให้การดำเนินการด้านการวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันฯ รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันฯ ในการดำเนินการสร้างผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้างงานทางด้านวิชาการ งานสร้างสรรค์ และงานเป็นศูนย์กลางความรู้และการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่กำหนดให้ผู้รับรองหลักสูตรจะต้องมีผลงานวิชาการอย่างน้อย ขึ้น ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา 1

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการดำเนินการงานวิจัยนั้น ถือเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการดำเนินงานของผู้สอนในระดับอุดมศึกษาทั้งเพื่อการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถของตัวผู้สอน การพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ และการรับรองหลักสูตรหรือการดำเนินการตามข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการงานวิจัย และเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยให้แก่ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สำหรับผู้บริหาร ตลอดจนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำวิจัยกับแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ (Correlational Studies) และสร้างสมการพยากรณ์ ซึ่งวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 245 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 162 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

X ₁₀										056.
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	------

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05.กับแรงจูงใจในการทำวิจัย ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา ปัจจัยในการทำวิจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05.กับแรงจูงใจในการทำวิจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย (X₇) ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ (X₈) และปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา (X₉)

2. ผลการสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ด้วยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำวิจัย ของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนและตัวแปรพยากรณ์

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
Regression	3	11.13	3.71	51.94	*0.00
Residual	151	10.78	0.07		
รวม	154	21.91			

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่าตัวแปรอิสระ (ปัจจัยในการทำวิจัย) และตัวแปรตาม (แรงจูงใจในการทำวิจัย) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ต่อไปได้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเลือกตัวแปรโดยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.	Beta	t	Sig
Constant	1.07	0.25		4.35	0.00*
X ₇	0.11	0.05	0.13	2.06	*0.04
X ₈	0.51	0.05	0.62	10.32	*0.00
X ₉	0.07	0.03	0.13	2.20	*0.03

*p<.05

$$\begin{aligned} R &= 0.71 \\ R^2 &= 0.51 \\ S.E.est &= 0.27 \end{aligned}$$

จากตารางที่ 3 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05. ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย (X_7) ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ (X_8) และปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา (X_9) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ สามารถร่วมกันพยากรณ์การผัน 0.71 แปรของแรงจูงใจในการทำวิจัยโดยไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรอื่นๆ ได้ร้อยละ 51.0 และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.27 ทั้งนี้สามารถเขียนสมการในรูปความสัมพันธ์แบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} Y' &= 1.07 + 0.11 X_{7.0} + 51X_8 + 0.07X_9 \\ Z' &= 0.13Z_7 + 0.62Z_8 + 0.13Z_9 \end{aligned}$$

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำวิจัยของผู้สอนระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05. เป็นเพราะว่า ระดับการศึกษานั้นมีผลต่อการเสริมสร้างประสบการณ์และทักษะในการดำเนินการวิจัยในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้สอน โดยผู้สอนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาเอกย่อมมีประสบการณ์ในการดำเนินการวิจัยในส่วนต่างๆ มากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ทั้งนี้ยังรวมถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นยังมีส่วนทำให้ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยและกระบวนการในการดำเนินการวิจัยที่เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี (2557) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการทำวิจัยเกิดจากความต้องการใช้ความรู้ ความสามารถที่ได้ศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมถึงความต้องการทบทวนความรู้ด้านการทำวิจัย รวมถึงงานวิจัยของกอบกุล ต๊ะปะแสง (2562) ที่ได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร โรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี พบว่า ครูและบุคลากร โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันทำให้แรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานโดยรวมต่างกัน

2. ปัจจัยด้านความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นเพราะว่าผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยจะสามารถดำเนินการวิจัยในส่วนต่างๆ ได้ชัดเจนและเป็นระบบมากกว่าผู้ที่ขาดความรู้หรือประสบการณ์ในการทำวิจัย เนื่องจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยย่อมสามารถกำหนดแนวทางและออกแบบการวิจัยได้ชัดเจนและถูกต้องมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย นอกจากนี้การมีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยจะช่วยทำให้ผู้วิจัยสามารถมองเห็นแนวทางในการวิจัยได้ชัดเจนมากขึ้น ทำให้สามารถวางแผนกำหนดขั้นตอนได้ชัดเจน และยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการดำเนินการวิจัยได้มากกว่าผู้ที่ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับสุรศักดิ์ เก้าเอี้ยนและคณะ (2559) ที่ได้ดำเนินการศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย และกระบวนการสนับสนุนจากโรงเรียนต่อความต่อเนื่องในการวิจัยของครู: การประยุกต์ใช้โมเดลพื้นผิวการตอบสนอง พบว่า ความสามารถในการวิจัย และแรงจูงใจในการทำวิจัย มีอิทธิพลแบบเชิงเส้นตรงต่อความต่อเนื่องในการทำวิจัยของครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 รวมถึงวินิดา พิงสระน้อย (2556) ที่ได้ดำเนินการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านทักษะการทำวิจัย ด้านระยะเวลาในการทำวิจัย และด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับจำนวนผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด

3. ปัจจัยด้านการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นเพราะว่า การที่ผู้ดำเนินการวิจัยมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการดำเนินการวิจัยจะเป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำวิจัยให้แก่ผู้สอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผลของการดำเนินการวิจัยในแต่ละครั้งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการสร้างความรู้ความก้าวหน้าในด้านวิชาการและวิชาชีพให้แก่ตัวผู้วิจัยได้ สอดคล้องกับนรา หัตถสิน และวิริยญา ชูราษี (2560) ที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของอาจารย์: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยจูงใจภายในด้านความสำเร็จในงาน และปัจจัยจูงใจภายนอกด้านชีวิตส่วนตัวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการผลิตผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ของอาจารย์ ขณะที่ปัจจัยจูงใจด้านโอกาสในการเติบโต ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับ ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เป็น ปัจจัยที่อาจารย์กลุ่มผลิตผลงานวิชาการและอาจารย์กลุ่มที่ไม่ได้ผลิตผลงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมถึงนิตยา ศรีพูล และสมเกียรติ แก้วเกาะสะบ้า (2555) ที่ได้ดำเนินการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่

พบว่า เจตคติต่อการทำวิจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

4. ปัจจัยด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นเพราะว่า การได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ เอกสารตำรา เวลา การยกย่องเชิดชูหรืออื่นๆ จากผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการวิจัยนั้น จะเป็นการช่วยในการสร้างขวัญและกำลังใจในการดำเนินการวิจัยให้แก่ผู้สอนได้เป็นอย่างดี ช่วยทำให้ผู้สอนที่สนใจในการดำเนินการวิจัยมีงบประมาณ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและที่สำคัญคือการมีแรงจูงใจในการดำเนินการวิจัยได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ อาบทิพย์ กาญจนวงศ์ (2559) ที่ได้ดำเนินการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ปัจจัยภายนอกซึ่งมีเรื่องของนโยบายหน่วยงาน จำนวนเงินทุนในการทำวิจัย การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายใน แหล่งข้อมูลสนับสนุนงานวิจัย ที่ปรึกษาด้านวิจัย และการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเป็นองค์ประกอบ มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้อยู่ในระดับมาก และปริญญาภัทร์ พลสิทธิ์กุลเวช และคณะ (2561) ที่ได้ดำเนินการศึกษาแนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจในการทำงานประจำสู่งานวิจัยของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัย ประกอบด้วย เงินทุนในการทำวิจัย และสิ่งแวดล้อม วัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่เอื้อหรือมีอิทธิพลต่อการจัดการความรู้ คือ วัฒนธรรมองค์การ ภาวะผู้นำและกลยุทธ์ เทคโนโลยี โครงสร้าง และการวัดผล ส่งผลให้ผู้บริหาร ครูในสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ร่วมทดลองใช้รูปแบบมีความพึงพอใจ และมีความคิดเห็นต่อระดับความสำเร็จการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษาด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกระบวนการจัดการความรู้ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558*. เล่ม 132 ตอนพิเศษ 259 ง. 13 พฤศจิกายน 2558. กอบกุล ต๊ะปะแสง. (2562) ที่ได้นำเนินการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากร โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/sat17/6214060033.pdf>.
- นรา หัตถสินและวิริยญา ชูราชิ. (2560). *การเคราะห์ปัจจัยจูงใจในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของอาจารย์: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม ธันวาคม –2560. หน้า 29-36.
- นิตยา ศรีพูล และสมเกียรติ แก้วเกาะสะบ้า. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. <https://ca.hu.ac.th/doc/academic/บทความวิจัย%20อ.นิตยา.pdf>.
- พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553
- ปริญญาภัทร์ พลสิทธิ์กุลเวช และคณะ. (2561). *แนวทางการส่งเสริมแรงจูงใจในการทำงานประจำสำนักงานวิจัยของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. งานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 10 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. 29 - 30 มีนาคม 2561.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี (2557) *การถอดองค์ความรู้แรงจูงใจในการทำวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2564. <http://164.115.41.60/knowledge/?p=150>
- วนิดา พิงสระน้อย. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2550). *พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์*. กรุงเทพฯ: กระทรวงวัฒนธรรม.
- สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยนและคณะ. (2559). *การศึกษาอิทธิพลของความสามารถในการวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย และกระบวนการสนับสนุนจากโรงเรียนต่อความต่อเนื่องในการวิจัยของครู: การประยุกต์ใช้โมเดลพื้นผิวการตอบสนอง*. วารสารวิธีวิทยาการวิจัย ปีที่ 29 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2559) หน้า 157 – 187.
- อาบทิพย์ กาญจนวงศ์. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. รายงานผลการวิจัย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.